

[Bouet.]

det underligt, at man giver større Ydelser efter denne Lov. Efter denne Lov vil en Forsørger med 4 eller flere hjemmeværende Børn under 15 Aar faa ca. 47 Kr. mere maanedlig, og derfor, gentager jeg, er det maaske noget uheldigt, at man saadan stykkevis medtager disse forskellige Kategorier af Medborgere. Værre vil det naturligvis blive, hvis den Utilfredshed, som man sporer i Arbejderkredse, hvor man jo er misfornøjet med den Hjælp, som blev givet de daarligst lønnede ved Loven af 23. September i Aar, skulde bevirke, at man begyndte at nære Tanke om igen at tage dette Spørgsmaal op og forbedre Arbejdernes Kaar. Der er da ikke Tvivl om, at der i de her nævnte Kredse vil blive yderligere Misfornøjelse og opstaa et Pres paa de offentlige Myndigheder — og man vil da komme ind i den Svikmølle, som man søgte at undgaa, dengang man ophævede Pristalsreguleringen.

Naar man tænker paa de forskellige Grupper, som man ved disse forskellige Love søger at bringe Hjælp, maa man ogsaa have i Erindring, at der er en anden Gruppe i vort Samfund, en stor og uensartet Gruppe, som ogsaa sidder med meget smaa Indtægter og ikke har nogen Mulighed for at faa Hjælp. Jeg tænker paa de privat forsikrede, som sidder med en lille Pension, som ikke falder ind under disse Love og som Følge deraf ikke har nogen Mulighed for at faa Erstatning for den Dyrtid, som er og formentlig vil vedblive at være. Man kan maaske ogsaa tænke paa den store Detailhandlerstand, som, selv om de maaske har haft store Indtægter, efterhaanden vil komme ud i vanskelige Forhold, og for hvem der, for saa vidt de grundet paa Varemangel og stigende Priser faar stedse ringere Indtægter og maaske til sidst helt maa ophøre med Virksomheden, ikke er anden Udvej end at søge Kommnehjælp; thi de har jo ikke haft Lejlighed til at forsikre sig paa lignende Maade som de Grupper, jeg tidligere har omtalt. Jeg vil derfor henlede Regeringens Opmærksomhed paa denne store Gruppe af Medborgere og spørge, om man ikke ved Lejlighed kunde tænke paa at komme ogsaa disse til Hjælp.

Vi har intet at indvende imod, at Staten refunderer de 70 pCt. af Arbejdsløsheds-kassernes forøgede Udgifter, og heller ikke mod de 600 000 Kr., der stilles til Raadighed for Arbejds- og Socialministeren, selv om jeg naturligvis giver den foregaaende Taler Ret i hans Bemærkninger om det tidligere givne Tilskud. Men vi finder, at

da Arbejderne og Arbejdsløsheds-kasserne i saa stor Udstrækning yder Hjælp til Selvhjælp, et Princip, vi altid har værdsat højt, er det ikke unaturligt, at man paa denne Maade kommer Kasserne til Hjælp.

For Statens Vedkommende vil Udgifterne dreje sig om ca. 5,3 Mill. Kr., indbefattet de 0,3 Mill. Kr. til Fortsættelseskasserne, men der bliver saaledes et Beløb af 2,5 Mill. Kr. tilbage, som skal dækkes af Kommunerne. For København ligger det saaledes, at vel op imod Halvdelen af Arbejdsløsheds-kassernes arbejdsløse findes her i Byen. Den 29. November var Arbejdsløshedstallet for tilmeldte til Arbejdsløsheds-kasserne i København 44 323, tror jeg, altsaa tæt op imod Halvdelen af Arbejdsløshedstallet for hele Landet. Derfor vil Københavns Kommune komme til at bære sin rigelige Byrde af disse 2,5 Mill. Kr., maaske nær op imod den ene Million.

Jeg finder da Anledning til ved denne Lejlighed at spørge den høje Regering og ikke mindst den højtærede Statsminister, som jo er Medlem af Ministeriets Beskæftigelsesudvalg, hvorledes det gaar med den Opgørelse, som Københavns Kommune har sendt til det høje Ministerium om Arbejder til et Beløb af 116 Mill. Kr., hvilke Kommunen er mere end villig til at sætte i Gang. Men det kniber med Midlerne, og man har endnu ikke hørt fra Ministeriet, om dette vil medvirke til, at Københavns Kommune kan komme i Besiddelse af Penge til disse Arbejder. Det vil naturligvis være af større Værdi, selv om man skulde faa en Byrde ud i Fremtiden, om man i Stedet for at ofre Pengene paa Arbejdsløshedsunderstøttelse giver dem ud til Arbejde, hvis man derved kan beskæftige en stor Del af disse arbejdsløse ved produktivt Arbejde.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-lade mig at anbefale Lovforslaget. Jeg er enig med Socialdemokratiets ærede Ordfører om, at det naturligvis vilde være formaalstjenligt og gavnligt for dem, som Loven skal omfatte, om Behandlingen kan tilendebringes hurtigst muligt, men jeg gaar ud fra, at dette ogsaa kan ske, selv med en kort Udvalgsbehandling.

Peder Clausager: Den Forhøjelse af Dagpengenes Maksimumsbeløb, som indeholdes i Regeringens Lovforslag, er jo meget beskeden, hvad der skyldes de samme økonomiske Synspunkter, som førte til, at man lagde Loft over Arbejderlønningerne.

At Tillægget faar tilbagevirkende Kraft til 1. Oktober, skaber en rimelig Overensstemmelse med det Tillæg til Arbejder-